

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCI.

Parisiis, 1644

Concilivm Alexandrinvm II. Orthodoxorvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

tera dissimulata iamdiu licet crimina, & cetera edita epistolis suis nouæ temeritatis inreligiositas, indignum episcopi nomine esse fecerunt.

ANNO
CHRISTI
362.

NOTA IACOBI SIRMONDI
SOCIETATIS IESV.

¹ *Synodica Concilii.*] Hanc primus in lucem protulit Nic. Faber cum reliquis fragmentis Hilarii, ex chartaceo, vt ipse præfatus est, libro non antiquo. Nos etsi eorundem fragmentorum peruetus aliud exemplar naçti sumus in bibliotheca S. Remigii Rhemenfis, perpauca tamen in hac præfertim epistola suppeditauit, quæ a Fabri editione discrepant.

NOTA SEVERINI BINII.

Post Hilariū
anno Christi
362. ab
exilio reuer-
sum, in Gal-
lia frequen-
tia Concilia
habita fue-
re.

² *Concilium Parisense.*] Hoc Concilium vnum est ex iis frequentibus Conciliis anno Domini 362. post Hilarium ab exilio reuerfum in Gallia habitis; quibus testimonio Seueri lib. 2. orientalium error aduersus Nicænam fidei professionem in diuersis Synodis comprobatus, vna cum suis auctoribus, nomen consubstantialitatis in Filio Dei proscribentibus, penitus condemnatur. De Hilario scribens Seuerus hæc ait: *Verum ubi permensus est orbem pene terrarum malo perfidia infectum, dubius animi & magna curarum mole astuans, cum plerisque videretur non incundam cum his communionem, qui Ariminensem Synodum receperissent, optimum factu arbitratus, reuocare cunctos ad emendationem & penitentiam, frequentibus intra Gallias Conciliis, atque omnibus fere episcopis de errore profitentibus, apud Ariminum gesta condemnant, & in statum pristinum ecclesiarum fidem reformant. Resistebat sanis consiliis Saturninus Arelatensium episcopus, vir sane pessimus, & ingenio malo prauoque: verum etiam præter hæresis infamiam multis atque nefandis criminibus conuictus, ecclesia eiectus est. Quid in hoc reliquisve Galliarum Conciliis sub Hilario hoc tempore celebratis actum fuerit, ex synodali epistola Concilii apud Parisios congregati colligere licet.*

Acta Con-
cilii.

Epistola Sy-
nodalis mē-
dosa.

CONCILIVM ALEXANDRINVM II.
ORTHODOXORVM.

NOTA.

Tempus &
causa Con-
cilii.

² *Concilium Alexandrinum II.*] Athanasius postquam Iulianum, quem & cito desitutum diuino oraculo præmonitus senserat, defunctum, exulesque episcopos a Iouiano per edictum reuocatos esse audiisset, literasque imperatoris fidem doceri petentis accepisset, citra omnem moram primarios Ægypti, Thebaidis ac Li-

ANNO
CHRISTI
362.

Decretum
Concilii.

ANNO
CHRISTI
361.

byæ episcopos orthodoxos sibi subditos ad hanc Synodum Alexandrinam conuocauit. Qua deliberatione præuia, cum consilio decretum est, vt scriptum catholicæ fidei libellum euestigio ad nouum imperatorem mitterent, ne ille (quod Constantio accidit) ab hæreticis præoccupatus, in impietatem transuersus penitus ageretur. Athanasius itaque vt periculum anteuertat, omni celeritate procurat, scriptumque in Synodo eiusmodi libellum ad imperatorem mittit. Quo perlecto, inquit Theodoretus lib. 4. cap. 4. *tum cognitio imperatoris, quam de rebus diuinis imbiberat, confirmata est: tum amor eius erga easdem exardescere cepit.* Epistola synodalis apud Theodoretum extrans his verbis, *imperium pacate & tranquille ad multorum annorum curricula administrabis*, ab aliquo Ariano superuacue & malitiose additis, vt scilicet Athanasium leuitatis & falsitatis arguerent, deprauata est & corrupta. Quare titulum dumtaxat illius ex Theodoro, reliqua vero ex Athanasio tamquam scriptore fideliore huc transtulimus.

Iouian. in
fide ortho-
xa confir-
matur.Epistola sy-
nodalis a-
pud Theo-
doretum
mendosa.

EPISTOLA SYNODALIS.

Religiosissimo & clementissimo Victori Augusto Iouiano Athanasius & episcopi, qui nomine omnium, Aegypti, Thebaidis, & Libyæ episcoporum in unum conuenerunt, salutem.

DECORA & eximia ea res est in principe, mens discendi Dauida, & rerum cælestium cupido: inde enim fit, vt vere cor tuum sit in manu Dei. Cum igitur pietas tua cupiat a nobis cognoscere ecclesiæ catholicæ fidem, Deo super ea re gratis habitis, nihil nobis consultius visum, quam vt fidem a patribus Nicææ confessam tuo religioso animo recitarem. Huius enim fidei aspernatores & mihi multifariam infidiati sunt, eo quod non obtemperaremus Arianorū sectæ; & hæreses & schismata in ecclesiam introducere, cum tamen vera & pia in Christum fides ex sacris literis & liqueat & agnoscat. Hac enim sancti viri initiati martyrium subierunt, & nunc resoluti a corpore cum Domino agunt. Mansisset hæc fides illæsa perpetuo, nisi malitia quorundam hæreticorum eam deprauare ausa fuisset. Arius enim & socii illam vitare conati sunt, & eius loco hæresim introducere, dicentes Filium Dei ex non entibus extitisse, & creaturam facturamque, & mutabilem esse. Multosque his verbis deceperunt, adeo vt qui aliquid esse viderentur, illorum blasphemia seducti sint.

Extat apud
Athanas. de
fide ad Io-
uianum.
Theo. l. 4.
c. 3. & 4. &
Baron. ann.
361. n. 132.
133.

Concil. Tom. 3.

Eg ij

Quapropter patres quamprimum Nicææ in Concilium venientes, eius verba anathemate condemnarunt, & catholicæ fidei confessionem scripto tradiderunt, vt eius vbique promulgatione incendium hæreseos per sectarios excitatum restingeretur. Ea igitur sincere vbique per omnes ecclesias & legebatur & prædicabatur; cum quidam Arianorum hæresim reuocare cupientes, hanc a patribus Nicææ assertam fidem cœpere contemnere, præ se ferentes ab ea non dissentire: cum interim reuera eam inficientur, male interpretantes consubstantialitatem, & blasphemias dicentes in Spiritum sanctum, quem creaturam, & a Filio conditum asseuerant.

Fides Nicææ
na eadem
catholica.

Nos igitur conspicientes ex eiusmodi blasphemis non leuibus populum Dei calamitatibus perurgeti, necessario tibi fidem Nicææ patrum confessionibus confirmatam porrigere studuimus; vt tua pietas & ea quæ ibi exactissime scripta, & quantum errent illi qui aliter sentirent, intelligeret. Cognosce igitur, religiosissime Auguste, hanc esse, quæ a condito tuo prædicata fuit, & quam Nicææ patres congregati agnouerunt, eiusque suffragatrices esse omnibus in locis ecclesias, siue in Hispania sint, siue in Britannia, Gallia, Italia vniuersa, Dalmatia, Dacia, Mysia, Macedonia, siue vniuersa Græcia, tota Africa, Sardinia, Cypro, Creta, Pamphylia, Lycia, Isauria, Ægypto, Libya, Ponto, Cappadocia, itidem quotquot nobis vicinæ sunt, nec non & orientis ecclesias, paucis admodum exceptis, quæ Arianae opinionis sunt. Omnium enim istorum & adhuc longinquorum animos experimentis cognouimus, & scripta habemus. Nec te lateat, piissime imperator, quod tamen pauci sint, qui huic fidei derogent; eos tamen (cum vniuersus orbis catholicam fidem sequatur, & ipsi iam pridem Ariana hæresi infecti fuerint, & nunc acerrime pietati obstant) præiudicium facere non posse. Nobis autem, vt tua pietas cognosceret rem alioqui sibi cognitam, operæ precium visum est, fidem Nicænam episcoporum confessionibus approbatam subnectere. Est igitur fides a patribus asserta huiusmodi: Credimus in Deum Patrem, &c. usque ad finem: post illud vero hæc sequuntur.

Non recedendum a

In hac, Auguste, omnes oportet manere, neque quid-

ANNO
CHRISTI
363.

ANNO
CHRISTI
363.

quam inde transmutare artificijs contentionibusque verborum: quod faciunt Ariani, qui ex non entibus Filium Dei extitisse, eundemque non fuisse antequam fieret, eum denique creaturam, factum, & mutabilem esse dicunt. Ideo enim (quemadmodum prædiximus) Synodus Nicæna anathematizavit istiusmodi hæresim, & veritatis fidem confessionibus approbavit, neque leui aut simplici ratione Filium Patri similem esse asseueravit, eumque (ne ex leui re Deo similis, sed verus Deus ex Deo haberetur) consubstantialem esse scripto tradidit: quod proprium est genuini & veri Filii, veri & naturalis Patris. Sed nec alienavit Spiritum sanctum a Patre & Filio, sed eum vna glorificavit cum Patre & Filio, & in vna sanctæ Trinitatis fide, eo quod vna sit in sancta Trinitate deitas.

patrum fide.

CONCILIVM ANTIOCHENVM II.
SVB LIBERIO.

NOTA.

³ *Concilium Antiochenum.*] Semiariani imperatoris animum præoccupaturi, e Perside redeunti obuiam processerunt, fideique libello oblato postularunt, vt Acaciani Filium Dei Patris dissimilem esse docentes, sedibus suis eiicerentur, ipsique in eorum loca sufficerentur. *Imperator*, inquit Socrates, *accepto eorum libello, ipsos absque responso dimisit, hæc verba dumtaxat locutus: Ego contentionem odio prosequor: eos, qui concordia dediti sunt, completor amore, venerorque.* Quod cum Acaciani intellexissent, ne, quod catholicis episcopis ipsi fecerant, ecclesiis suis eiicerentur, pietate confestim simulata institerunt, vt per Meletium orthodoxorum Antiochiæ episcoporum Concilium cogeretur. Quod cum antistes catholicus præstitisset, viginti septem episcopi Ariani, quorum nomina in subscriptione synodalis epistolæ habentur, ad Synodum conuenerunt, in qua Nicænam fidem absque alteratione in medium prolatam, recitatam ac recognitam, communi suffragio omnes ad vnum comprobauerunt; quique per multa annorum curricula eandem impugnarant, quasi e longo infaniæ lethargo expergefæcti, palinodiam recantantes, absque tergiversatione aliqua cognouerunt, suoque eam chirographo munitam ad imperatorem Iouianum transmiserunt. Tanti interest, principes palam profiteri, se vere catholicos & orthodoxæ fidei acerrimos defensores esse. sua enim fidei confessione publica &

Hæretici
imperatoris
animum
præoccupare
conatur.Imperatoris
responsum
laude dignum.Ariani per
professionem
fidei
imperatoris
Nicænam
fidem
confitentur.